

Til nr. 77

Når et parlament fører en forhandling, er det jo ikke blot for at være en snakkeklub, men først og fremmest for at tage beslutninger, og for at de enkelte medlemmer kan tilkendegive deres holdninger. Derfor er det en aldeles urimelig uting at forbyde dagsordener under redegørelsesdebatter. Reglen misbruges i øvrigt ganske klart af regeringen til at søge at manøvrere sådan, at ubehagelige afstemninger undgås ved at komme forespørgselsdebatter i forkøbet ved at afgive redegørelser, jfr. f. eks. udenrigsministerens adfærd i november 1977. Den slags tekniske manipulationer bør forretningsordenen ikke muliggøre. I det hele er det et spørgsmål, om det ikke var et fejlgreb i 1953 at indføre redegørelsesinstituttet. Alt, hvad der kan opnås ad den vej, kan også realiseres ved at benytte forespørgselsformen.

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP, DKP og DR):

78) Efter nr. 14 indsættes som nyt nummer:

»075. I § 20 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 0. Er et spørgsmål eller dets begrundelse ikke affattet i overensstemmelse med stk. 1 og 2, eller finder formanden, at spørgsmålet eller begrundelsen i form eller indhold i øvrigt er af en sådan karakter, at spørgsmålet ikke bør stilles, kan formanden afslå at sende det til ministeren.«

Til nr. 78 og 79

Selv uden udtrykkelig bestemmelse herom tilkommer det formanden som den, der på tingets vegne videresender et spørgsmål til ministeren, at påse, at spørgsmålet angår »et offentligt anliggende«, og at spørgsmål og begrundelse er affattet ikke blot »kort og bestemt«, men også i et sømmeligt sprog. Det er fundet hensigtsmæssigt at optage en udtrykkelig bestemmelse herom.

Ændringen af § 20, stk. 3, der bliver stk. 4, er en sproglig konsekvens af forannævnte ændring.

79) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»076. I § 20, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ordene »I sidste tilfælde« til: »Har spørgeren udbedt sig mundtligt svar«.

Til nr. 79

Der henvises til bemærkningerne under nr. 78.

Af et *mindretal* (FP):

80) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»077. I § 20, stk. 3, ændres ordet »tredje« til: »anden«.

Til nr. 80

For at spørgsmålene kan være så aktuelle som muligt, er det at foretrække, at weekendoplysninger kan medtages i den følgende onsdags drøftelser ved, at fristen for indgivelse af spørgsmål flyttes fra fredag kl. 15 til mandag kl. 15. Der er ikke særlig vægt i det modstående hensyn til ministrene med deres embedsmandsapparatkolosser. To dages frist for ministrene er i øvrigt samme frist, som anvendes i det engelske underhus.

81) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»078. I § 20, stk. 5, 3. pkt., udgår ordene »1 gang à 2 minutter eller«.

Til nr. 81

Spørgetiden er et meget vigtigt led i oppositionens vedholdende parlamentariske kontrol med regeringen. Den stejle vækst i antallet af offentligt ansatte gennem 1960erne og de første år af 1970erne har skabt en overadministration af hundredtusindvis af magthavere, som folketinget skal holde i ørerne gennem spørgetiden og afskrække fra det nærliggende skridt, som er fra at have fået magt over andre til at misbruge magten. Jo flittigere og mere dybtborende spørgere, des samfundsnyttigere folketing, jfr. nærmere Fremskridt 1976-20, side 5. Derfor må man yderligere understrege spørgetidens betydning og vigtighed ved at udvide spørgernes adgang til at fremføre deres synspunkter og krydsforhøre de ministre, der søger at snakke udenom.